

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1666

07.12.2018

Прем'єр-міністру України
ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Львочкіна С. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 7 грудня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

№ 66.

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

N171-1 / 32

від “03” грудня 2018 року

Прем'єр-міністру України
В.Б. ГРОЙСМАНУ

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо зниження рівня соціального захисту осіб з обмеженими можливостями

На тлі загального зниження рівня життя громадян України особливої гостроти набуває проблема зменшення соціальної захищеності людей з обмеженими можливостями. В грудні минулого року в запиті до Кабінету Міністрів України я звертав увагу на важке становище, в якому опинилася зазначена група наших громадян. Однак протягом часу, що минув, Уряд не вжив ефективних кроків для вирішення цього питання і ситуація із соціальним захистом людей з обмеженими можливостями істотно погіршилась.

Надзвичайно низьким є розмір пенсій, що отримують згадані люди. Номінально з 2014 року він збільшився лише на 42%, тоді як ціни на споживчі товари і послуги зросли на 142%. В реальному, тобто доларовому виразі зазначені пенсії на сьогодні втратили майже 60% від рівня 2014 року.

Можна констатувати, що велика частина осіб з обмеженими можливостями знаходиться за межею абсолютної бідності, адже їх доходи нижчі за фактичний прожитковий мінімум (ПМ). Так, на початок жовтня цього року фактичний ПМ для непрацездатних осіб становив 2766 грн., тоді як середня пенсія по інвалідності – лише 1996,2 грн.

За рівнем соціальної допомоги, що надається особам з обмеженими можливостями, Україна знаходиться на останніх місцях серед країн Європейського союзу. Зокрема, виплати по інвалідності в нашій державі у 5-6 разів нижчі, ніж у сусідній Польщі. Відставання України в цьому питанні в порівнянні з більш розвинутими країнами ЄС є ще більшим.

Вкрай незадовільною є ефективність діяльності державних органів, спрямованої на адаптацію людей з обмеженими можливостями. Зокрема, торік Державна служба зайнятості працевлаштувала тільки 13 тис. таких осіб, що становить менше 1% від загальної кількості незайнятих осіб з інвалідністю в працевздатному віці. При чому в останні роки Держслужбі зайнятості не вдалося підвищити результативність роботи в цьому напрямі, оскільки зазначений показник практично не змінюється.

Через зарегульованість процедур створення робочих місць для людей з інвалідністю можливості підприємців скористатися передбаченими українським законодавством стимулами для працевлаштування таких людей істотно обмежені.

Внаслідок зазначених факторів, а також непристосованості вітчизняної транспортної та міської інфраструктури для життєдіяльності людей з обмеженими можливостями рівень їх працевлаштованості є надзвичайно низьким - 26%, в той час як по країнах ОЕСР цей показник складає в середньому 44%.

Через недостатню підтримку держави з року в рік скорочується кількість підприємств громадських організацій інвалідів та зайнятість на них. У порівнянні з 2015 роком число зазначених підприємств зменшилось майже на 17%, а кількість працевлаштованих – на 16%.

Неприпустимим є те, що Уряд не забезпечує повноцінне виконання програм підтримки людей з інвалідністю, що мають фінансуватися з Державного бюджету. У першу чергу йдеться про програму реабілітації, реальний рівень планового фінансування якої з 2013 року по 2018 рр. знизився майже вдвічі.

Не витримує жодної критики своєчасність виділення Кабінетом Міністрів коштів на зазначені програми. Протягом 9 місяців поточного року заходи соціальної трудової і професійної реабілітації людей з інвалідністю профінансовані трішки більше ніж наполовину від запланованого на цей період. Витрати Фонду соціального захисту інвалідів профінансовані на 56%, реабілітація дітей-інвалідів - на 10,6%, майже не фінансиється реабілітація хворих на ДЦП.

Враховуючи вищезазначене, керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України», пропоную невідкладно вжити заходів, спрямованих на істотне підвищення соціальної захищеності осіб з обмеженими можливостями, які б серед іншого, передбачали наближення рівня виплат по інвалідності до фактичного прожиткового мінімуму для непрацевздатних осіб, підвищення ефективності діяльності державних органів щодо сприяння працевлаштуванню зазначених осіб, повноцінне та своєчасне бюджетне фінансування державних програм підтримки осіб з обмеженими можливостями тощо.

Про результати вжитих заходів прошу поінформувати мене у встановлений законодавством термін.

З повагою
Народний депутат України

С. Львовочкін
№cb. 171